

Gaar Ordningen ud paa, at Ejendommen skal overtages, maa Overtageren, forinden Godkendelse kan meddeles, stille fornøden Sikkerhed for, at de nødvendige Midler til Overtagelsen er til Stede.

Godkender Skifteretten Ordningen, slettes den Gæld, for hvilken der ikke er Dækning. Dog skal Debitor, hvis han inden 5 Aar efter Ordningens Godkendelse ved Arv, Gave eller anden arbejdsfri Indtægt — derunder dog ikke udbetalt Forsikring paa Grund af en ham overgaaet Skade — kommer i Besiddelse af Midler, fyldestgøre de paagældende Kreditorer i det Omfang ske kan. Debitor skal selv — under Strafansvar — gøre Anmeldelse herom til den Skifteret, for hvilken Gældsordningen er indgaaet.

Sælger Debitor indenfor samme Periode sin Ejendom, maa han, dog kun indenfor Beløbet af Salgssummen, tilfredsstille sine Kreditorer med et saa stort Beløb udover den ved Gældsordningen fastsatte Ejendomsværdi, som svarer til den procentmæssige Stigning, der siden Gældsordningen efter *Det statistiske Departements* Opgørelser har fundet Sted i Prisen pr. Tønde Hartkorn for Gaarde solgt i almindelig fri Handel.

Beholder Debitor selv Ejendommen, kan de paagældende Kreditorer, ved Udløbet af 5 Aar efter Gældsordningen, forlange tinglyst paa Ejendommen en saa stor Del af deres Fordringer, som svarer til den Procent, hvormed Ejendomsprisen, jfr. ovenfor, er steget, siden Gældsordningen blev indgaaet.

Paa denne Maade mener man, at der gives Mulighed for, at Debtors Dygtighed kan komme til at gøre sig gældende til Fordel for ham selv, uden at Kreditor berøves Mulighed for, at en Konjunkturstigning indenfor nævnte Periode kommer ham tilgode.

En Ejer bør kun een Gang kunne faa gennemført en Gældsordning, som her skitseret. Endelig skal fremhæves, at Kautionisternes Stilling ikke bør berøres af Gældsordningen.

Af de her anførte Bemærkninger vil man forstaa, at man fra Udvalgets Side maa mene, at Gældsudvalgenes vigtigste Opgave i Fremtiden maa blive at faa fastslaaet Ejendommens Handelsværdi og optræde som Mægler mellem Debitor og hans Kreditorer i denne Henseende. Vel kan Gældsudvalgenes Møde med Debitor og hans Kreditorer danne Indledning til frivillig Akkord eller Tvangsakkord, men naar Statens Ydelse af Akkordlaan bortfalder, maa man antage, at Gældsudvalgets Forhandlinger som oftest vil komme til at indlede en Nedskrivning af Debtors Gæld til Ejendommens Handelsværdi. Udvalget maa dog erkende, at Bortfald af Ydelse af Akkordlaan midlertidig kan volde nogen Vanskelighed, for saa vidt angaar de privilegerede Krav, og foreslaar derfor en Bestemmelse om, at der til Dækning af de ved en ny Lovs Ikrafttræden allerede forfaldne privilegerede Fordringer af *Erhvervenes Laanefond* kan ydes Laan mod første Prioritets Panteret i Ejendommen; men Ydelse af Akkordlaan herudover maa Udvalget, anse for uheldig.

Udvalget har taget Afstand fra Ydelse af Akkordlaan; men det er paa den anden Side opmærksom paa, at det under visse Forhold vil kunne blive nødvendigt at yde Laan i Forbindelse med Gældsordningen. Den Landbruger, hvis Gældsbyrde har været saa stor, at en Gældsordning er blevet nødvendig, staar med en Bedrift, der er præget af den tidligere Tids anspændte Økonomi. En Landbrugsbedrift af denne Art vil, selv om Ejeren er en dygtig Landmand, ofte have visse uomgængelige Behov for Driftsmidler, som maa dækkes. Udvalget maa derfor henstille til Overvejelse, om der ikke — efter anbefaling af Gældsudvalget — gennem *Erhvervenes Laanefond* bør kunne ydes en begrænset Driftskredit med Sikkerhed indenfor f. Eks. 80 pCt. af den fastsatte Handelsværdi og med Tilslutning fra de efterfølgende Kreditorer indenfor Handelsværdien.